

Nedslaget gives i indtil 60 pct. af formueskatten og derefter i statsindkomstskatterne. Det samlede nedslag kan som hidtil ikke overstige den samlede formueskat, og nedslaget i statsindkomstskatterne kan ikke overstige ægtefællernes samlede statsindkomstskatter.

Nedslaget i formueskatten og statsindkomstskatterne fordeles mellem ægtefællerne i forhold til deres skattepligtige formuer. Overstiger nedslaget i statsindkomstskatten den ene ægtefælles statsindkomstskatter, fragår det overskydende beløb i den anden ægtefælles statsindkomstskatter.

Som foran nævnt ses der ved opgørelsen af den foreslåede skatteloftsindkomst helt bort fra eventuelle underskudsbeløb, der efter personskatteloven er overført fra den anden ægtefælle (ægtefælle B) eller fra tidligere indkomstår. Derved forøges skatteloftsindkomsten og de deraf beregnede indkomstskatter, mens ægtefællernes formueskat ikke påvirkes af, at de nævnte underskudsbeløb udelades ved beregningen af nedslagsbeløbet. Dette kan i nogle tilfælde, hvor de udeladte underskudsbeløb er forholdsvis store, føre til mindre rimelige resultater. Det kan således forekomme, at udeladelsen af underskudsbeløbene forøger skatteloftsindkomsten så meget, at de 78 pct. af denne bringes op i nærheden af det beregnede samlede skattebeløb eller overstiger dette, således at nedslagsbeløbet beskæres mærkbart eller endog helt bortfalder.

Ved at udelade store underskudsbeløb ved opgørelsen af skatteloftsindkomsten kan det også forekomme, at de indkomstskattebeløb, der beregnes af skatteloftsindkomsten og indgår i opgørelsen af nedslagsbeløbet, bliver uforholdsmæssigt meget større end de skattebeløb, der beregnes på basis af skatteyderens indkomstansættelse. Det vil i nogle tilfælde bevirke, at nedslagsbeløbet bliver så stort i forhold til de skattebeløb, der skal nedsættes, at resultatet bliver en indkomst- og formuebeskatning, der er langt mindre end det tilsigtede niveau på omkring 78 pct. af den skattepligtige indkomst.

For så vidt muligt at undgå sådanne mindre rimelige resultater, indeholder forslaget en undtagelsesbestemmelse, der skal anvendes af de ægtepar, hvis sammenlagte skattepligtige indkomster er mindre end skatteloftsindkomsten. I disse tilfælde ændres beregningen af nedslagsbeløbet således, at der ved opgørelsen af skattebeløbene beregnes almindelig indkomstskat til staten og indkomstskat til kommune og amtskommune af ægtefællernes samlede skattepligtige indkomst i stedet for af skatteloftsindkomsten. Desuden beregnes selve 78 pct.'s grænsen af æg-

tefællernes samlede skattepligtige indkomst og ikke af skatteloftsindkomsten.

Disse undtagelsesbestemmelser vil sikre, at det beregnede nedslagsbeløb vil være stort nok til at bringe ægtefællernes samlede skat ned til de 78 pct. af deres samlede skattepligtige indkomst, medmindre dette hindres af de foran nævnte almindelige begrænsninger i nedslagsbeløbet, hvorefter dette ikke kan overstige hverken summen af indkomstskatten til staten og 60 pct. af formueskatten eller den samlede formueskat. Endvidere vil undtagelsesbestemmelserne normalt sikre, at nedslaget ikke bringer ægtefællernes samlede skat ned under ca. 78 pct. af deres samlede skattepligtige indkomst. Dog vil bestemmelsen om, at der ved udregningen af de skattebeløb, der skal benyttes ved beregningen af nedslagsbeløbet, kun regnes med et enkelt personfradrag og eet 130.000 kr.'s bundbeløb ved udregningen af 6 pct.'s-skatten, i nogle tilfælde bevirke, at de samlede skatter efter nedslag bliver lavere end 78 pct. af ægtefællernes samlede skattepligtige indkomst.

De foreslåede regler vil bevirke, at skatten i nogle tilfælde bliver højere, i andre tilfælde noget lavere end efter de gældende regler.

Til nr. 6

Personskattelovens § 23, stk. 4, indeholder reglerne om, hvorledes den del af kapitalindkomsten, der i en overgangsperiode skal beskattes sammen med den personlige indkomst, den såkaldte overskydende kapitalindkomst, skal beskattes hos samlevende ægtefæller.

Den gældende formulering af bestemmelsen tilsigter, at den beregnede skat for ægtefællerne set under eet bliver den samme uafhængigt af, hvorledes de har delt og selvangivet kapitalindkomsten imellem sig (ægtefælleneutralitet).

Imidlertid har nærmere analyser af beregninger vist, at det efter den gældende formulering ikke i alle tilfælde er uden betydning for ægtefællernes samlede skat, hvorledes kapitalindkomsten er fordelt mellem ægtefællerne. Dette åbner også mulighed for, at ægtepar kan ændre deres samlede skat ved at overføre kapitalindkomst fra den ene ægtefælle til den anden.

Forslaget er udformet således, at ægtefællernes samlede skat ikke påvirkes af, hvorledes kapitalindkomsten fordeles mellem ægtefællerne.

Efter den nu foreslåede formulering skal 12 pct.'s skatten af overskydende kapitalindkomst hos den ægtefælle, der har den mindste personlige indkomst, fortsat beregnes "på toppen" af den beregningsmæssige personlige indkomst hos ægtefællen med den